

[เงื่อนไขในการรับรองตามประเภทของการเจ็บป่วย④]

อาการปวดหลังช่วงเอว

อาการปวดหลังช่วงเอวที่สามารถได้รับการคุ้มครองของประกันอุบัติเหตุในการทำงานนั้นมี 2 ประเภทดังต่อไปนี้ ซึ่งได้รับการยอมรับว่ามีความจำเป็นที่จะได้รับการรักษาทางการแพทย์ และต่างประเภทต่างมีเงื่อนไขในการรับรองเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน

[เงื่อนไขในการรับรองเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน]

อาการปวดหลังช่วงเอวที่มีสาเหตุที่เป็นอุบัติเหตุ

เป็นอาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดขึ้นจากสาเหตุต่าง ๆ เช่นการบาดเจ็บ และบรรลุเงื่อนไข ① และ ② ทั้งสองข้อดังต่อไปนี้

- ① สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนว่า การบาดเจ็บหลังช่วงเอวหรือผลกระทบของการเกิดแรงซึ่งเป็นสาเหตุของการบาดเจ็บนั้น เกิดจากเหตุการณ์ฉับพลันที่เกิดขึ้นในเวลาการทำงาน
- ② สามารถรับรองได้ทางการแพทย์ว่า การเกิดแรงที่มีผลกระทบต่อเอวนั้นทำให้เกิดอาการปวดหลังช่วงเอว หรือ ทำให้อาการปวดเอวที่เคยมีมาหรืออาการพื้นฐานนั้นหนักขึ้นเป็นอย่างมาก

อาการปวดหลังช่วงเอวที่มีสาเหตุที่ไม่เป็นอุบัติเหตุ

เป็นอาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดขึ้นต่อพนักงานที่ทำงานที่เป็นภาระหนักอันเกินควรต่อเอว อย่างเช่น งานที่ต้องขนของหนักซึ่งเป็นอาการที่ได้รับการยอมรับว่าเกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานโดยพิจารณาจากสภาพของการทำงานและช่วงเวลาของการทำงาน

อาการปวดหลังช่วงเอวที่มีสาเหตุที่ไม่เป็นอุบัติเหตุ นั้นถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังต่อไปนี้ โดยพิจารณาสาเหตุของการเกิดอาการ

◇อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากความเหนื่อยล้าของกล้ามเนื้อ

อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากความเหนื่อยล้าของกล้ามเนื้อเนื่องจากการทำงานดังตัวอย่างต่อไปนี้ ในช่วงเวลาค่อนข้างสั้น (ประมาณมากกว่า 3 เดือน) นั้นได้รับการคุ้มครองของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน

- การทำงานที่ขนของหนักที่มีความหนักประมาณมากกว่า 20 กิโลกรัม หรือขนของต่าง ๆ ที่มีความหนักแตกต่างกัน ในท่าทางกึ่งนั่งกึ่งยืนซ้ำแล้วซ้ำเล่า
- การทำงานที่ต้องทำด้วยท่าทางที่ไม่เป็นธรรมชาติต่อส่วนเอว วันละประมาณ 2-3 ชั่วโมง
- การทำงานที่ไม่สามารถยืนขึ้นได้ในเวลาอันยาวนาน และต้องทำด้วยท่าทางเดียวกันตลอด
- การทำงานที่เกิดแรงสะท้อนอันใหญ่หลวงต่อส่วนเอว และแรงสะท้อนนั้นเกิดขึ้นต่อเนื่อง

◇อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากกระดูกผิดรูป

อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากกระดูกผิดรูปเนื่องจากการทำงานขนของหนักดังต่อไปนี้ ในช่วงเวลาค่อนข้างนาน (ประมาณมากกว่า 10 ปี) ต่อเนื่องกันนั้นได้รับการคุ้มครองของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน

- การทำงานที่ขนของที่มีความหนักประมาณมากกว่า 30 กิโลกรัม ในช่วงเวลา 1 ใน 3 ของเวลาการทำงานทั้งหมด
- การทำงานที่ขนของที่มีความหนักประมาณมากกว่า 20 กิโลกรัม ในช่วงเวลา 1 ใน 2 ของเวลาการทำงานทั้งหมด

* อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากกระดูกผิดรูปนั้นได้รับการคุ้มครองของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน ต่อเมื่อ การผิดรูปนั้น “เกิดขึ้นเป็นอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับกระดูกที่กระดูกที่เกิดขึ้นจากอายุ” เท่านั้น

การจ่าย (ชดเชย) การรักษา

กรณีที่พนักงานได้รับบาดเจ็บ หรือ เจ็บป่วย ด้วยสาเหตุจากการทำงาน หรือ การเดินทางไปทำงาน แล้วต้องเข้ารับการรักษานั้น จะได้รับการจ่ายชดเชยการรักษา (กรณีอุบัติเหตุในการทำงาน) หรือ การจ่ายการรักษา (กรณีอุบัติเหตุในการเดินทางไปทำงาน) จนกว่าอาการเจ็บป่วย ฯลฯ นั้น จะได้รับการ “รักษาจนอาการคงที่”*

รายละเอียดการจ่าย

การจ่าย (ชดเชย) การรักษา นั้นมี “การจ่ายค่ารักษา” และ “การจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา”

- “การจ่ายค่ารักษา” นั้นคือการจ่ายค่ารักษาให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เมื่อเข้ารับการรักษา หรือ รับยาที่ โรงพยาบาลที่เข้าร่วมการประกันอุบัติเหตุในการทำงาน หรือ หน่วยงานทางการแพทย์ หรือ ร้านขายยา ที่การประกันอุบัติเหตุในการทำงานกำหนด (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “หน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ”)
- “การจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา” นั้นคือกรณีที่เข้ารับการรักษาในหน่วยงานทางการแพทย์หรือร้านขายยานอกเหนือจากที่กำหนด เนื่องจากไม่มีหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ ในบริเวณใกล้เคียง เป็นต้น ในกรณีนี้ จะทำการจ่ายเป็นเงินสดให้สำหรับค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้ไปในการรักษา

ขอบเขตและระยะเวลาการรักษาที่เข้าข่ายการจ่ายนั้น เหมือนกันทั้งสองกรณี

การจ่าย (ชดเชย) การรักษา นั้น จะทำการจ่าย ค่ารักษา ค่าเงินโรงพยาบาล ค่าขนส่ง ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการรักษาโดยปกติ จนกว่าอาการเจ็บป่วยนั้น จะถูกรักษาจนอาการคงที่ (อาการคงที่รักษาไม่ได้) แล้ว

◇ “รักษาจนอาการคงที่” คือ

ไม่ได้หมายถึงสภาพที่ได้รับการฟื้นฟูจนอวัยวะและระบบต่าง ๆ ของร่างกายกลับสู่สภาพแข็งแรงปกติอย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้น แต่หมายถึงการที่อาการเจ็บป่วยนั้นคงที่ ถึงแม้ว่าทำการรักษาซึ่งได้รับการยอมรับโดยทั่วไปทางการแพทย์*1 แล้วก็ตาม ผลลัพธ์ของการรักษานั้นไม่สามารถคาดหวังได้อีก*2 (สภาวะ “อาการคงที่รักษาไม่ได้”)

ด้วยเหตุนี้ “กรณีที่อาการเจ็บป่วยนั้น สามารถมีอาการดีขึ้นได้เพียงชั่วคราว ด้วยการฉายา หรือ การรักษาทางการแพทย์” เป็นต้น ถ้าได้รับการพิจารณาแล้วว่า ถึงแม้จะมีอาการเจ็บป่วยหลงเหลืออยู่ แต่ก็ไม่สามารถคาดหวังผลลัพธ์ของการรักษาได้อีก ประกันอุบัติเหตุในการทำงานถือว่าเป็น “รักษาจนอาการคงที่” (อาการคงที่รักษาไม่ได้) และจะไม่ทำการจ่าย (ชดเชย) การรักษาอีกต่อไป

(*1) “การรักษาซึ่งได้รับการยอมรับโดยทั่วไปทางการแพทย์” คือ ขอบเขตของการรักษาของประกันอุบัติเหตุในการทำงานที่ได้รับการยอมรับ (โดยพื้นฐานแล้วเป็นไปตามประกันสุขภาพ) ด้วยเหตุนี้วิธีการรักษาที่ยังอยู่ในขั้นการทดลอง หรือ การวิจัย จะไม่สามารถรวมอยู่ในการรักษาที่กำหนดในที่นี้

(*2) “ผลลัพธ์ของการรักษานั้นไม่สามารถคาดหวังได้อีก” คือสภาวะที่ไม่สามารถคาดหวัง การฟื้นฟู หรือ การดีขึ้นของอาการเจ็บป่วยนั้นๆ ได้อีกแล้ว

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

- กรณียื่นเรื่องการจ่ายค่ารักษา
ขอให้ยื่นใบร้องขอการจ่ายค่ารักษา สำหรับการจ่ายค่าชดเชยการรักษา (แบบฟอร์มหมายเลข 5) หรือใบร้องขอการจ่ายค่ารักษา สำหรับการจ่ายค่ารักษา (แบบฟอร์มหมายเลข 16-3) ผ่านทางหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ ที่เข้ารับการรักษา ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ
- กรณียื่นเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษา
ขอให้ยื่นใบร้องขอการจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา สำหรับการจ่ายค่าชดเชยการรักษา (แบบฟอร์มหมายเลข 7) หรือใบร้องขอการจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา สำหรับการจ่ายค่ารักษา (แบบฟอร์มหมายเลข 16-5) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ
กรณีที่รับยาจากร้านขายยา ให้ใช้แบบฟอร์มหมายเลข 7 (16-5) (2) กรณีเข้ารับการรักษาด้วยการนัดนัดให้เข้ารูป ให้ใช้แบบฟอร์มหมายเลข 7 (16-5) (3) กรณีที่ได้รับการบำบัดด้วยการฝังเข็ม ลนไฟ หรือ กัดจุดนวด ให้ใช้แบบฟอร์มหมายเลข 7 (16-5) (4) กรณีที่ได้รับการพยาบาลนอกสถานที่จาก บริษัทบริการพยาบาลนอกสถานที่ ให้ใช้แบบฟอร์ม 7 (16-5) (5) ในการยื่นเรื่อง
- เมื่อเปลี่ยนหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ
ผู้ที่ได้รับการจ่ายค่ารักษาที่หน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ อยู่แล้ว ต้องการเปลี่ยนไปใช้บริการหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ แห่งอื่น เนื่องจากเหตุผลเช่นเส้นทางในการเดินทางเป็นต้น หลังจากทำการเปลี่ยนแล้ว ขอให้ทำการยื่นเรื่อง “ใบแจ้ง (การเปลี่ยน) โรงพยาบาลกำหนด ฯลฯ การจ่ายรักษา สำหรับการจ่ายชดเชยการรักษา” (แบบฟอร์มหมายเลข 6) หรือ “ใบแจ้งการเปลี่ยนโรงพยาบาลกำหนด ฯลฯ การจ่ายค่ารักษา สำหรับการจ่ายค่ารักษา” (แบบฟอร์มหมายเลข 16-4) ผ่านทางหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ แห่งใหม่ ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ

สำหรับค่าเดินทางไปโรงพยาบาล

สำหรับค่าเดินทางไปโรงพยาบาลนั้น โดยหลักการแล้วถ้าเป็นการเดินทางไปโรงพยาบาลที่ห่างจากที่พักอาศัย หรือ ที่ทำงานของพนักงาน 2 กิโลเมตร*1 และเป็นไปตามเงื่อนไข ข้อใดข้อหนึ่งตั้งแต่ ① ถึง ③ แล้ว จะทำการจ่ายค่าเดินทางนั้นให้ได้

- ① กรณีที่เป็นการเดินทางไปหน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสม*2 ที่อยู่ในท้องถิ่นเขตเดียวกัน
- ② กรณีที่อยู่ในท้องถิ่นเขตเดียวกันไม่มีหน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสมตั้งอยู่ จึงเดินทางไปหน่วยงานทางการแพทย์ในท้องถิ่นเขตที่ติดกัน (รวมถึงกรณีที่ มีหน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสมในท้องถิ่นเขตเดียวกัน แต่การเดินทางไปยังหน่วยงานทางการแพทย์ในท้องถิ่นที่ติดกันนั้นสะดวกกว่า)
- ③ กรณีที่อยู่ในท้องถิ่นเขตเดียวกัน และ ท้องถิ่นเขตที่ติดกัน ไม่มีหน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสมตั้งอยู่ จึงเดินทางไปหน่วยงานทางการแพทย์ที่ใกล้ที่สุด

*1 แม้ว่าค่าพาไปอย่างเดียวยังไม่ถึง 2 กิโลเมตร ในบางกรณีก็จะมีกรจ่ายค่าเดินทางไปโรงพยาบาล

*2 หน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสม คือหน่วยงานที่เหมาะสมในการวินิจฉัยและรักษาการเจ็บป่วยนั้น

ระยะเวลาที่มีผล

การจ่ายค่ารักษานั้น เนื่องจากเป็นการจ่ายค่ารักษาให้ในเวลานั้นเลย จึงไม่มีปัญหาเรื่องระยะเวลาที่มีผลต่อสิทธิในการยื่นเรื่อง แต่กรณีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษานั้น ถ้าเวลาผ่านไป 2 ปีนับตั้งแต่วันที่ออกค่าใช้จ่ายนั้นไปแล้ว ก็จะไม่สิทธิในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวังด้วย

การจ่าย (ชดเชย) การหยุดงาน

กรณีที่พนักงานได้รับบาดเจ็บ หรือ เจ็บป่วยในการทำงาน หรือ ในการเดินทางไปทำงาน ทำให้ไม่สามารถทำงานได้ และ ไม่ได้รับเงินค่าจ้าง จะสามารถได้รับการจ่ายชดเชยการหยุดงาน (กรณีที่อุบัติเหตุในการทำงาน) หรือ การจ่ายการหยุดงาน (กรณีอุบัติเหตุในการเดินทางไปทำงาน) นับตั้งแต่วันที่ 4 ในการหยุดงาน เป็นต้นไป

รายละเอียดการจ่าย

กรณีที่เป็นไปตามเงื่อนไข 3 ข้อดังต่อไปนี้แล้ว จะได้รับการจ่าย (ชดเชย) การหยุดงาน และ เงินจ่ายพิเศษการหยุดงาน ตั้งแต่วันที่ 4 ที่หยุดงาน

- ① เพื่อที่จะเข้ารับการรักษาการบาดเจ็บ หรือ การเจ็บป่วย ที่เกิดจากการทำงาน หรือ การเดินทางไปทำงาน
- ② ไม่สามารถทำงานได้
- ③ ไม่ได้รับเงินค่าจ้าง

จำนวนเงินที่จ่ายกำหนดดังต่อไปนี้

- การจ่าย (ชดเชย) การหยุดงาน = $(60\% \text{ ของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน}) \times \text{จำนวนวันที่หยุดงาน}$
- เงินจ่ายพิเศษการหยุดงาน = $(20\% \text{ ของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน}) \times \text{จำนวนวันที่หยุดงาน}$

ช่วงเวลาวันที่หยุดงานวันแรกจนถึงวันที่ 3 เรียกว่า ช่วงเวลากรร ในชวงเวลานี้กรณีที่เป็นอุบัติเหตุในการทำงาน บริษัทจะทำการจ่ายชดเชยการหยุดงาน ตามกฎหมายมาตรฐานแรงงาน (60% ของค่าจ้างเฉลี่ยต่อ 1 วัน)

นอกจากนี้ กรณีที่พนักงานต้องเดินทางไปโรงพยาบาล จึงได้เข้าทำงานเพียงช่วงเวลาส่วนเดียว ก็จะมีการจ่าย 60% ของจำนวนเงินจ่ายพื้นฐานรายวันหักออกด้วยจำนวนค่าจ้างที่ได้รับจากการทำงานในเวลาส่วนนั้น

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้ยื่น “ใบร้องขอการจ่ายชดเชยการหยุดงาน” (แบบฟอร์มหมายเลข 8) หรือ “ใบร้องขอการจ่ายการหยุดงาน” (แบบฟอร์มหมายเลข 16-6) ต่อหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ

ระยะเวลาที่มีผล

การจ่าย (ชดเชย) การหยุดงานนั้น จะมีสิทธิในการยื่นเรื่องสำหรับทุก ๆ วันที่ไม่สามารถได้รับค่าจ้าง เพราะไม่สามารถไปทำงานได้ เนื่องจากการรักษา ถ้าเวลาผ่านไป 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ถัดจากนั้นไปแล้ว ก็จะไม่มืสิทธิในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง